

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

SECTIO VIGESIMA.

ECCLESIASTES.

VERS. 27. Et inueni amariorem morte mulie-
rem, quæ laqueus venatorum est, & sagena cor-
eius, vincula sunt manus illius. qui placet Deo,
effugiet illam: qui autem peccator est, capie-
tur ab illâ.

METRICA PARAPHRASIS.

ERGO erat hoc nostris omen fatale periclis,
Ut fieret nobis femina summa mali?
Hæcine Scylla rati? fera Gorgon, Lerna malorum,
Mors, furia, & si quid dirius Orcus habet?
Quis placido in vultu legeret tam tristia fata,
Vinceret ut furias illa serena Charis?
Siccine blanditiis fallit crudelis Enyo?
Tanta sub Hybleo toxica melle premit?
O frons piæta dolis! ô fallax femina nomen!
Aspera mollities, & sine Marte furor!
Tot mentita vomit morum hæc pellacia fluctus,
Turbet ut Ionium seuæ Malea minis.
Seu tumet agra minis, non sic lea surgit in iras,
Non ita fulmineo dente ferocit aper:
Seu petit amplexus, & basia dulcia libat,
Maius in exitium sic furor ille furit.
Femineos nescis adamantina vincula lacertos?
Basiaque afflatu spargere in ora faces?
Crede probrum fasso: de me non vna Dione
Infami spolio læta trophæa tulit.

Parua loquor; quanta est mulier, prædonis auerni

Fit laqueus, viscum, lora, sagma, plaga.

Dant phalera fucum, & totus de pyxide vultus

(Nam quota pars formæ compta puella sua est?)

Exitium venale Venus quo lumina cæco

Fascinet emptori, facta propola necis.

Aspicias ut volucres fingat, crispetque capillos?

Tortilibus laqueis in tua damna furit.

Aspicias ut niueâ radient duo sidera fronte?

Non pariunt tantas astra comata minas.

Aspicias Assyriâ stillantia tempora nardo,

Utque obeant teretes pieta venena genas?

Fronde sub arborea volucri sic imminet auceps,

Et viscum tremulis illint amitibus.

Aure vides geminâ rutilans ut gemmet elenchus,

Ductaque per colli plurima bacca niues?

Aucupis hic labor est: completis alite clathris

Frondebis ac Tyrio murice claustra replet.

Vbera si pandit pectusque, hanc crede sagemam:

Vincula sunt agiles in tua colla manus.

Sed quid ego hæc? hilares inter tot retia amantes

Ludimus: & probris turba beata sumus.

Noui ego qui medio volitaret in igne pyrausta:

Noui ego qui vetitas nollet abesse faces.

Atque aliquis stringi Paphis affectat ab vulnis:

Atque aliquis figi lumine dulce putat.

Lenones oculos si qua obliquarit amanti,

Hoc satis, ut stultum perdere possit, erit.

Quid si etiam lacrymas succum instillarit amoris?

O! potius lacrymas da crocodile tuas.

Adde rosas, mellisque fauos, quos fundit ab ore,

Et lepidos risus, blanditoque iocos,

Et

Et citharæ digitis animata loquacibus æra,
 Et pede quos volacri lubricat æta choros.
 Hei mihi, quot stolidis mortalibus obuia fata!
 Hei mihi, quàm vitæ prompta ruina venit!
 Tu cui prima Deo cura est placuisse, cuique
 Blandior æthereo risit ab axe fauor,
 Heu fuge, chare Deo, perniciosus alite vento,
 Ocyus elisam nube vibrante facem:
 Heu fuge, ne subeas captiuo vincula collo,
 Torreat aut castum flamma pudenda iecur.
 Nulli impune fuit teneras spectasse puellas:
 Disiliunt istis spicula luminibus.
 Ergo fuge, & Paphios cedendo vince furores.
 Tolle scopum, frustra tela Cupido iacit.
 Hic ignaua mora est: hosti dare terga, triumphus:
 Hic mors certa, pedem figere, vita, fuga.

PROSA EXEGESIS.

ET ego succentor, & Ecclesiastæ nostro succenturia-
 tus ingemino: Heu fuge, fuge hanc honoris ac fa-
 mæ scyllam, hanc pudicitia charybdin, hunc Sirenum
 scopulum, hoc Circaum stabulum, hanc pestem, hanc
 labem, hoc diritatis omnis atque execrationis compen-
 dium. Et quid tandem de illâ dicam, de quâ cum nihil
 fatis dici posset, vno verbo cuncta complexus est Ec-
 clesiastes: *Inuenti amariorem morte mulierem.* Et verè dixit
 amariorem esse morte, quando de viris summis non
 rarò triumphauit, qui omnem tormentorum acer-
 bitatem pro nihilo duxerant, ipsamque mortem ante
 oculos constitutam ludibundi adspexerant. Quanti &
 quales Episcopi & Clerici, ait Cyprianus, post confes-
 sionem, & victoriarû calcata certamina, post magnalia,
 &

*Mulier om-
 nis mali
 compen-
 dium.*

*Viri magni
 per mulierē
 ceciderunt.*

*Cyprianus
 siue Origē-
 nes de Sin-
 gul. Cleric.*